

Política municipal

Som a uns deu mesos vista de les eleccions municipals i suposo que, passat l'estiu, es començaran a veure moviments entre els diversos partits per anar preparant uns programes electorals i uns aspirants a alcaldes i regidors. Atenent, però, que, a nivell nacional, es viurà una tardor calenta, convulsa i, sobretot, trepidant pot passar que no se'n parli fins més endavant.

En qualsevol cas, una cosa queda clara: la gent no vol entrar novament en una espiral de retrets mutus i propostes demagògiques. Han passat només quatre anys des de la darrera convocatòria, però la ciutadania ja s'ha afartat del tacticisme partidista de sempre. A Manresa no ho sé, però a d'altres indrets costarà ben segur trobar gent engrescada a formar part de les llistes electorals. El fet que aquestes siguin tancades és una mostra més de la dificultat de tenir un model democràtic potent, hereu d'una transició "a l'espanyola" a la qual, inexplicablement, tothom s'ha acomodat. Per altra banda, han succeït als darrers anys massa fets estranys i foscos, amb pressumpta corrupció lligada sobretot a l'adjudicació d'obres i lligada sempre al desastre immobiliari. I amb un sistema de control molt feble i amb un punt d'arbitrarietat, ja que no tothom rep una auditoria sistemàtica i periòdica amb tota regla, com seria convenient. A banda de patir un sistema judicial desesperadament lent i, per tant, poc efectiu. Tot plegat ha acabat cremant gent disposada a treballar, però que ha vist que hi havia personatges amb tics caciquils que feien i desfeien entremig del complex entramat administratiu i arribistes semi-professionals.

No cal oblidar tampoc que, si bé l'administració municipal és la institució més propera al ciutadà i la que té cura del nostre entorn urbà, per on ens movem diàriament, és alhora la pitjor finançada, amb un govern de l'estat gasiu que, a més a més, vol despullar encara més d'atribucions els nostres ajuntaments, amb un afany centralista evident. Possiblement el model de petit parlament que és un ple municipal d'aparença democràtica i participativa-, queda molt bé, però potser no és del tot necessari i resulta car i poc efectiu en molts llocs. Igualment penso que als darrers anys s'han agafat moltes més atribucions que no pertocaven i per a les quals, en baixar els ingressos atípics procedents dels anys de bonança, no hi havia suficient pressupost.

En fi, jo demanaria des d'ara que hi hagués un debat serè i que, sobretot, no perdéssim temps amb retrets de baixa volada. I pensar, sobretot, que immersos en el procés d'independència de Catalunya (deixem-nos d'eufemismes com el "dret a decidir" o l'"estat propi") que hem engegat passa perquè els ajuntaments de casa nostra s'impliquin en oferir la logística necessària per donar veu i vot als ciutadans. Això suposant que el 9-N no haguem pogut votar. Perquè si ha estat així i ja ha començat el procés de separació d'Espanya, potser valdria la pena repensar intensament el panorama municipal i ajornar les eleccions fins que tinguem ben definit el nou model d'estat. Vés a saber!